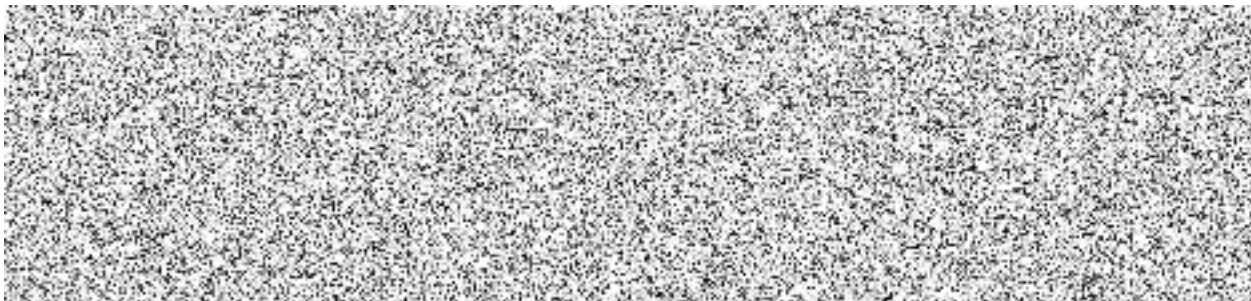

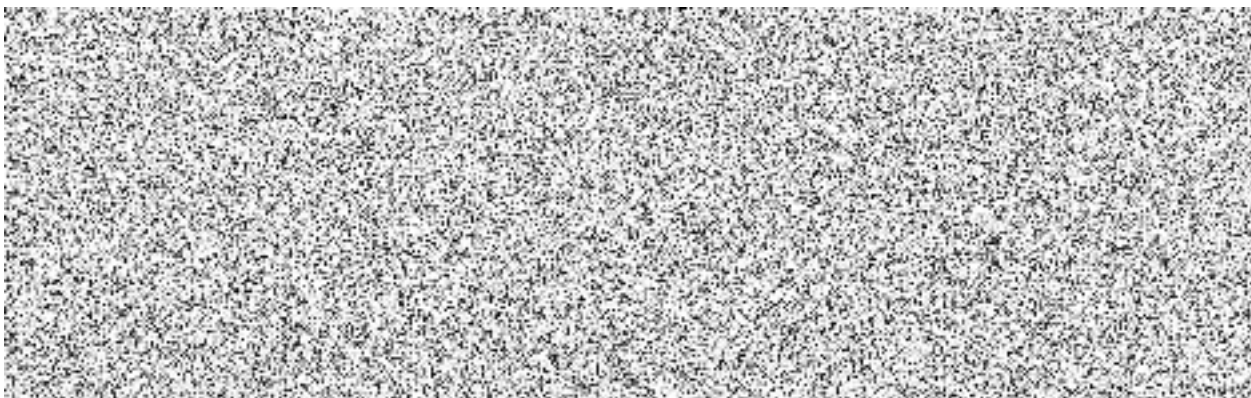

**Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha**

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

SDĚLENÍ
ve věci žádosti o poskytnutí informace

- 1. Zda je pravidlem, že se věznic na tuto nemoc před nástupem do věznice otestují, zda je v tomto směru zkoumán jejich zdravotní stav?*
- 2. Pokud je uvedené zjištěno tímto testováním, nebo je tato skutečnost zřejmá již před nástupem do věznice (např. je odsouzen za šíření nakažlivé lidské nemoci ať už úmyslně nebo z nedbalosti, konkrétně HIV/AIDS), jak je pak k takovým vězňům/vězenkyním přistupováno, co se týká ochrany před možnou nákazou ostatních vězňů, potažmo samotné vězeňské služby?*

I.

K jednotlivým bodům žádosti uvádí povinný subjekt následující:

Ad 1)

Úvodem je třeba konstatovat, že vězněné osoby mají v tomto ohledu stejná práva, jako kterákoli jiná osoba, tzn., právní předpisy nestanovují žádné výluky či výjimky.

Testování na uvedené infekční onemocnění není běžnou součástí vstupní lékařské prohlídky do výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence. Tato skutečnost plyne ze zvláštního charakteru vyšetření, pro které ustanovení § 71 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb.,

o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, výslovně stanoví, že pacient musí udělit k takovému úkonu souhlas, vyjma taxativně uvedených případů. Zmíněné ustanovení je pak dále provázáno s § 30 odst. 2 písm. e) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, které upravuje problematiku úhrad za provedené testování, kdy z veřejného zdravotního pojištění je hrazeno pouze vyšetření dárčům krve, orgánů atp. jen jmenovitě konkretizovaným pacientům, tj. je vyloučeno testování na anonymní bázi, respektive takové testování si musí pacient hradit sám.

Vzhledem k tomu, že se tedy jedná o právo pacienta, je v jeho plném volním uvážení, zda o test požádá či nikoli, Vězeňská služba České republiky coby poskytovatel zdravotních služeb takové žádosti následně samozřejmě vyhová.

Pokud je onemocnění u pacienta již prokázáno, anebo je diagnostikováno v průběhu výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, pak jsou pacientovi v souladu s postupy dle *lege artis* poskytovány a případně u mimovězeňských poskytovatelů zdravotních služeb zajišťovány tomu odpovídající zdravotní služby.

Ad 2)

Vězeňská služba České republiky dodržuje obecně závazné právní předpisy upravující danou oblast a disponuje rovněž vnitřními předpisy, jež blíže upřesňují oblast ochrany před nákazou HIV, jak z hlediska zdravotnických pracovníků, tak i ostatních zaměstnanců, jakož i vězňených osob. Nicméně je nutné v tomto ohledu zdůraznit, že v návaznosti na jejich dodržování nejsou např. při umístování a přemístování obviněných a odsouzených do a z cel/ložnic u osob HIV pozitivních realizována omezení spočívající např. v jejich odděleném umístění, pokud by nešlo o omezení stanovené rozhodnutím orgánu ochrany veřejného zdraví.

Mezi prostředky vedoucí k zamezení dalšího šíření HIV/AIDS patří cílená zdravotní výchova jak zaměstnanců, tak vězňených osob prováděná v kontextu Národního programu boje proti AIDS, popřípadě ve spolupráci s organizacemi činnými na úseku pomoci osobám s pozitivním HIV onemocněním. Dalšími důležitými prostředky pak jsou činnosti vycházející z dodržování zmíněných předpisů a směřované do oblasti prevence násilného jednání mezi vězňenými osobami, zamezení nitrožilní aplikace drog, tetováže apod.

